

သောင်းစေဦး

ကျွန်တော်ရေကစသိသမား

သောင်းဝေဦး

ဂေါက်သီးနှင့် ကျွန်တော်

ဂေါက်သီးဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဂေါက်ပင်ကသီးနေတဲ့ အသီးလားဟု ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာ ကြီး သိပ္ပံမောင်ဝက သူ၏ အစမ်းစာများ တွင် ရေးသွားခဲ့ဖူး၏။

ကျွန်တော်လည်း အဲဒီလိုပါပဲ။ ရွှေဘိုမြောက်လက်ရေဦးက တောသားဖြစ်၍ ဂေါက်သီးကို ငယ်စဉ်က မမြင်ခဲ့ဘူးပါ။ ရေဦးတို့ ရွှေဘိုတို့မှာ လည်း ဂေါက်သမား မရှိပါ။ ဂေါက်ကွင်းလည်း မရှိပါ။ ဂေါက်ကွင်းနှင့် ဂေါက်သမား မရှိတော့ ဂေါက်သီးလည်း မရှိဘူးပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော် လူလားမမြောက် မီ ၁၉၅၀ ပတ်ဝန်းကျင်မှ ယခု ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ကျော်သည် အထိ နှစ်ပေါင်း (၅၀) ကြာသည့်တိုင် အောင် ထိုဒေသများ ၌ ဂေါက်ကွင်းကောင်းကောင်း မရှိပါ။ အဲ ရွှေဘိုတွင် တော့ မြစ်ကြီးနားအထွက် ရွှေဘို မြစ်ကြီးနား မဟာဗျူဟာလမ်းနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ ဂေါက်ကွင်းငယ်လေးတစ်ခုရှိ၏။ ကိုးကျင်းပါပဲ။ ပြည်ရွှေဘိုကွင်းဟု ခေါ်သည် ထင်ပါသည် ။ ခပ်မေ့မေ့ပင် ဖြစ်နေပါပြီ။ ၁၉၉၀ ခုနှစ် လောက်ကမှ စခဲ့ကြသည် ဟု ရွှေဘိုဂေါက်သမားများက ပြောကြပါသည် ။ ထားပါတော့ခင်ဗျာ။

ကျွန်တော် ဂေါက်သီးကစားရခြင်း အကြောင်းလေးကို စာရှုသူများ အား တင်ပြချင်ပါသည် ။

ဂေါက်သီးနှင့် ဂေါက်ကွင်းကို တပ်ထဲရောက်မှ စပြီးမြင်ဖူး တွေ့ဖူးသည် ။

၁၉၇၉ ခုနှစ် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း မိုင်းရယ်မှ တောင်ပိုင်းဗထူး သို့ ပြောင်းရ၏။ ကျွန်တော် တာဝန်ကျခဲ့သည့် တပ်မတော် (ကြည်း) တိုက်ခိုက်ရေးကျောင်း၏ အရှေ့ဘက် ဗထူးစမ်း အနီးတွင် ကိုးကျင်းပါ ဂေါက်ကွင်းတစ်ကွင်း ရှိ၏။ ဘယ်တုန်းက ဘယ်သူ ဖောက်သွားတာလဲ ဆိုတာတော့ ကျွန်တော်မသိပါ။ ဂေါက်ကွင်းကား တောင်ကုန်းလေးများ အတက်အဆင်းနှင့် အတော် ပင်လှပသောကွင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဘေးတွင် ဗထူးစမ်း ရှိသောကြောင့် ရေအခက်အခဲလည်း မရှိပါ။ Putting Green ကျင်းစိမ်ကွင်းများကလည်း ရေကောင်းကြသောကြောင့် ကျင်းစိမ်၍ ကောင်းပါသည်။ ။

ဗထူးတွင် ဂေါက်ရိုက်ချင်သူအားလုံး ဗထူးစမ်းဘေးက ဗထူးဂေါက်ကွင်းကို လာကြရသည်။ ။ ထိုစဉ်က ဗထူး၌ ဥစတ (ခေါ်) စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ်၊ ကသက (ခေါ်) တပ်မတော် (ကြည်း) တပ်ကြပ် သင်ကျောင်းနှင့် တိုင်းဗဟိုလေ့ကျင့်ရေးကျောင်းအပါအဝင် တပ်လေးငါးခြောက် တပ်ရှိ၏။ ထိုတပ် နယ်မှ ဂေါက်သမားများ ၊ သင်တန်းလာတက်သည့် ဂေါက်သမားများအားလုံး ဗထူးဂေါက်ကွင်း၌ ဂေါက်ကစားကြ၏။

ကျွန်တော်တို့ တိုက်ခိုက်ရေးကျောင်းမှ အိမ်ထောင်သည် ခေါ်မထားဘဲ သီရိဂေဟာတွင် လူပျို လုပ်နေရသည့် အရာရှိတော်တော်များများကလည်း ဗထူးတွင် ဂေါက်ကစားကြသည်။ ။ ညနေ သင်တန်းချိန်ပြီးသည်နှင့် ဂေါက်တုတ်ကလေးများ တရမ်းရမ်းဖြင့် ဂေါက်ကွင်းဆင်းကြ၏။ သီရိ ဂေဟာ၌ ကျွန်တော်နှင့် တစ်ပတ်တည်းဆင်း ဗိုလ်ကြီးမောင်မောင်စန်းနှင့် ဗိုလ်ကြီးလှမောင်တို့ နေ ၏။ ဗိုလ်ကြီးမောင်မောင်စန်းက ဂေါက်သီးသူရဲဖြစ်သည်။ ။ သူသည် ကျွန်တော့် ဇနီးနှင့်လည်း အလွန် ခင်၏။ ကျွန်တော်တို့ လင်မယားအား သီရိဂေဟာသို့ မကြာခဏ အလည်ခေါ်၏။ ။ ကျွန်တော်တို့ လင်မယားအား သီရိဂေဟာသို့ မကြာခဏ အလည်ခေါ်

၏။ သူနှင့် ကိုလှမောင်တို့ နှစ်ဦး ချက်ပြုတ် ထားသည့် ထမင်းဟင်းများ ကို ခေါ်ကျွေး၏။ အထူးသဖြင့် ကျောင်းပိတ်ရက်များ တွင် ခေါ်တတ်၏။ သို့မဟုတ် သူက ကျွန်တော်တို့ အိမ် လာတတ်လေသည် ။ သို့ရာတွင် ည နေလေးနာရီခန့် ရောက်သည် နှင့် သီရိဂေဟာ၌ ကျွန်တော်တို့ ရှိနေလျှင်

"မိမူရေ၊ ပြန်တော့ဟေ့၊ ငါ ဂေါက်သွားကစားမလို့ ဟ"

ဟု ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ လင်မယားကို အတင်း နှင်ထုတ်တတ်၏။

သူက All round sportsman ဘက်စုံအားကစားသမားမို့ ဂေါက်သီး ကစားရာတွင် လည်း တော်လေသည် ။ သူ၏ ခပ်ကြွားကြွား ဂေါက်သီး အဝတ်အစား GQ sportshirt နှင့် Peggy Pauf ကလည်း အတော်မိပေသ ည် ။ အနီရောင်စပို့ရှပ်နှင့် နက်ပြာရောင်ဘောင်းဘီ၊ ဂေါက်ဖိနပ်အဖြူ၊ Australian ဂေါက်သမားကြီး ဂရက်နော်မင်၏ ကောင်းသွင်ဂေါက်ဦးထုပ်နှင့်ဆိုက အမေရိကန် မင်းသားကြီး Charles Bronson လေလား ထင်မှတ်မှားရ၏။ ကျွန်တော့်ဇနီးက ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း ကိုမောင်မောင်စန်းကို အားအကျကြီးကျပြီး ကျွန်တော့်ကိုလည်း

"ကိုလည်း ဂေါက်ကစားပါလား"

ဟု မကြာခဏ တိုက်တွန်းတတ်၏။

ဤနေရာတွင် ကျွန်တော့်ဇနီးနှင့် ကျွန်တော်၏ အားကစားစိတ်ဓာတ်အကြောင်းကို အနည်း ငယ်ပြောလိုပါသေးသည် ။

ပထမ သူမ အကြောင်းပါ။

ကျွန်တော့်ဇနီးက သာသနာပြုကျောင်းများ တွင် သာနေခဲ့ပြီး ပိန်ပေါင်၊ ကြက်တောင်၊ တင်းနစ်စသည့် Racket သို့မဟုတ် ဘက်တန်

သုံး၍ ကစားရသည့် အားကစားများကို အလွန် စိတ်ဝင်စား၏။ တော်လည်း တော်၏။ ၁၉၆၂ - ၆၃ ပတ်ဝန်းကျင်လောက်က ကျောင်းသားပွဲတော် များ ၌ ပဲခူးတိုင်းမှ ကြက်တောင်လက်ရွေးစင် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ယခုတိုက်ခိုက်ရေးကျောင်း၌ ကြက်တောင်အမြဲ ကစား၏။ ကိုမောင်မောင်စန်းကလည်း ကြက်တောင် အတော်ကောင်းသဖြင့် မကြာခဏ အတူကစားဖြစ်ကြသည် ။ ကျွန်တော်ပင်လျှင် မိန်းမနှင့်တွဲ၍ ဗထူးရောက်မှ ကြက်တောင် အတော်ကစားတတ်သွား၏။ မကစားလို့ လည်း မရတော့ Mixed Double ကျားမနှစ်ယောက်တွဲ ပွဲများ ၌ ကိုယ့်မိန်းမက ကိုယ်နှင့်တွဲလို့ မဖြစ်နိုင်တော့ သူများ နှင့်ချည်း တွဲရိုက်နေရ၏။ ဒါကို နေ့စဉ်လိုလိုမြင်လာတော့ "ဟယ် မထူးပါဘူး၊ ငါ့မိန်းမ တခြားလူတွေနဲ့ ချည်းတွဲနေရတာ ငါသိပ်ညံ့ရာ ရောက်တယ်၊ ငါလည်း ဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး ကိုယ့်မိန်းမကိုယ် အမိအရ တွဲလေမှ ပဲ" ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး တစ်လနှစ်လခန့် အသည်းအသန် ကြက်တောင် အရိုက်သင်ကာ ကိုယ့်မိန်းမကိုယ် အတင်းပြန်တွဲရ တော့၏။

ရယ်တော့ ရယ်ရပါသည် ။

သူမက ကျွန်တော့်အား ကိုမောင်မောင်စန်းလို အားကစား တော်စေချင်သည် ။ Racket တကားကား၊ ဂေါက်တုတ်တကားကားနှင့် လွှားလွှား လွှားလွှား လုပ်စေချင်သည် ။ ကျွန်တော်က အညာသား၊ ရေငန်သောက် မြက်ခြောက်စား၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းသား ဘယ်ကလာ ကြက်တောင်တို့၊ တင်းနစ်တို့၊ ဂေါက်သီးတို့ ရိုက်တတ်ရမှာ လဲ၊ ကျွန်တော်တို့ တောတွင် အလွန်လွယ်သည့် ကျည်းသား ရိုက်တာတောင် အနိုင်နိုင် ကစားလာရသူ ဖြစ်၏။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်၏ Favourite အားကစားက ဘောလုံး၊ ဘောလုံးဆို ထမင်းမေ့ ဟင်းမေ့ ကစားချင်သူ၊ ဝါသနာကြီးသူ ၊ တောမှာ ဘောလုံးကစားရ တာလည်း သိပ်မခက်၊ ကျွန်တော်တို့ ငယ်စ

ဥ်က တတ်နိုင်သူများက တင်းနစ် သက္ကလပ်ဘောလုံး လေးများအားဝယ်
ပြီး ကန်ကြ၏။ ကျွန်တော့်လို မတတ်နိုင်သူများကတော့ အဝတ်ဟောင်း
များကို လုံး၍ စု၍ ဘောလုံးလိုလုပ်ပြီး ကန်သည် ။ ရံဖန်ရံခါ
ထန်းသီးခြောက်ကို ခြေအနာခံကာ ဘောလုံး လုပ် ကန်သည် ။ ရွှေဘို
ရေဦးဆိုတော့ ထန်းပင်ကလည်း ပေါပေသကဲ့။ ထိုအချိန်က တိုင်းနှင့်
ပြည်နယ် ဘောလုံးပွဲများအား မြန်မာ့အသံက လွှင့်ပေးနေလေပြီ။

ထို့ကြောင့် ဘောလုံးကစားတိုင်း မန္တလေးတိုင်း ဘောသမားများ ဖြစ်
သည့် "ဘပုကွ၊ ဖေခင် ကွ၊ မောင်ဖုန်းကွ၊ ညီပုကွ၊ နီတွတ်ကွ" ဟု အော်
ခဲ့ကြ၏။ ဘာရယ်မဟုတ်ပါ။ ရေဒီယိုမှ လာတာ ကြားပြီး အော်ခဲ့ခြင်း
သာ ဖြစ်ပါ၏။

တက္ကသိုလ်ရောက်တော့ ဘာအားကစားမှ မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ကိုယ့်အပူ
နဲ့ ကိုယ်မို့ စိတ်လဲမဝင် စားနိုင်ပါ။ တပ်ထဲရောက်တော့ တပ်ခွဲလိုက်
ဘောလုံး၊ ဘော်လီဘော ပြိုင်ပွဲများ ရှိရာ ဘောလုံးကို ပြန်ပြီး စိတ်ဝင်
စားလာ၏။ သို့ရာတွင် တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ရင်းများ ဖြစ်၍ Operation စ
စ်မြေပြင်သွား နေရသည့်ကာလက ခင်များများ မို့ ဘောလုံးသိပ် မက
စားနိုင်ပါ။ ကစားတော့ ကစားပါသည် ။ ဘော်လီဘောကတော့ အသက်
၂၀ ကျော်သွားပြီး အရိုးရင့်သွား၍ မကစားနိုင်တော့ပါ။ မကစားချင် ပါ။
ကစားလို့ လည်း မရပါ။ ကြည့်တာပဲ ဝါသနာပါရတော့၏။ အစက နည်း
နည်းပါးပါး ကစား ကြည့်သေးသည် ။ ကျွန်တော့်လက်များက
လက်ပျော့လေးများ ဖြစ်ပြီး ဘော်လီဘောကို ဝေးဝေးပြေး အောင် ရိုက်
၍ မရပါ။ အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားကြည့်၏။ ရက်ပေါင်းများ စွာ
ကြိုးစားကြည့်ပြီးနောက် ဖြစ်မလာသောအခါ

"ဤ အားကစားသည် မိမိအတွက် မဟုတ်" ဟု သိမြင်ပြီး အပြီးအပို

င် စွန့်လွှတ်၍ ဘော်လီ ဘောပွဲများ ဌ ဘေးမှ နေပြီး
ဟေးလားဝါးလားဖြင့် အားပေးသူဘဝကို ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ခံယူလို
က် ပါတော့သည်။ ။

ဤသည် ကား ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှင့် အားကစားများ
အကြောင်းပါ ခင်ဗျား။

ဗထူးတွင် ဈေးပေါပေါနှင့် ဂေါက်သီးကစားနိုင်သော်လည်း တပ်ရေး
ဗိုလ်ကြီးလုပ်လိုက်ရ၍ ညနေရုံးဆင်းချိန်၌ ငွေရေလိုက်၊ တပ်နယ်က
ခိုင်းထားသည် များကို သွားလုပ်လိုက်၊ ကျောင်းအုပ် ကြီး ဗိုလ်မှူးကြီး
တန်ကာဒို့ချ်၏ ဝေယျာဝစ္စများ ဆောင်ရွက်လိုက်နှင့် ဂေါက်သီးနှင့် အလှ
မ်းဝေးနေ ဆဲပင်။

ထိုကာလ၌ ကျောင်းအုပ်ကြီး ဗိုလ်မှူးကြီးတန်ကာဒို့ချ်၊ လက်ထောက်
ကျောင်းအုပ်ကြီး ဒုဗိုလ်မှူးကြီးသောင်းစိန်နှင့် ဦးစီးအရာရှိများ ၊
နည်းပြများ အတော်များများက ဂေါက်သီးကစားနေ ကြပါပြီ။

ကျွန်တော့်ကိုလည်း

"ဟေ့ကောင်၊ ဒို့နဲ့ ဂေါက်သီး လာကစားလေကွာ"

ဟု လက်ထောက်ကျောင်းအုပ်ကြီး ဒုဗိုလ်မှူးကြီး သောင်းစိန်က
မကြာခဏ ခေါ်၏။ လက်ထောက်ကျောင်းအုပ်ကြီးမှာ တခြားသူမဟုတ်
ပါ။ နာမည်ကျော် ဂေါက်သမားကြီး ဦးကြည်လှ ဟန်၏
ဦးလေးအရင်းဖြစ်ပြီး သူ့သား ကိုဆန်းထွန်း၊ ကိုအောင်ထွန်း၊ ကိုဟန်ထွ
န်းတို့ ကား ယနေ့ နာမည်ကျော် ဂေါက်သမားများ ဖြစ်ကြ၏။ ဂေါက်မိ
သားစုများ ဆိုသော် ရပါ၏။

ကျွန်တော်က လက်ထောက်ကျောင်းအုပ်ကြီးက ဘယ်လိုခေါ်ခေါ်

ကျောင်းအုပ်ကြီးကို ကြောက်သည် က တစ်ကြောင်း၊
တိုက်ခိုက်ရေးကျောင်း တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးမှာ အမှန်တကယ်အလုပ် များ
သည် က တစ်ကြောင်း၊ ဂေါက်သီးအားကစားဆိုင်ရာ ပစ္စည်းပစ္စယများ
ဖြစ်သည့် ဂေါက်ဆက် Golf Set ၊ ဂေါက်ဖိနပ်၊ ဂေါက်သီးဘောလုံးတို့ က
ဈေးကြီးလှသဖြင့် ပိုက်ဆံမတတ်နိုင်သည် က တစ်ကြောင်းတို့ ကြောင့်
ဂေါက်ကွင်းနား မကပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ သို့ဖြစ်၍ လက်ထောက်ကျောင်းအုပ်ကြီး
ခေါ်လေတိုင်း ငြင်းခဲ့၏။ တစ်ခါသော် ထိုသို့ ကျွန်တော့်ကို လက်ထောက်
ကျောင်းအုပ်ကြီးက ဂေါက် ကစားရန် အခေါ်တွင် ဘေး၌ ရှိနေသော
ကျောင်းအုပ်ကြီးက

"ကိုသောင်းစိန်၊ ခင်ဗျား ဒီကောင့်ကို ခေါ်မနေနဲ့ ၊ ဒီကောင်က
သူ့မိန်းမကစားမှ လိုက်ကစား မယ့်ကောင်"

ဟု ဆိုပါလေတော့သည် ။ မိန်းမ ကြက်တောင်ကစားသည် ကို ကျွန်
တော် လိုက်ကစားခြင်း အား ကျောင်းအုပ်ကြီးက သိပြီး ပြောလေသ
လား။ မိန်းမကြောက်ရသည် ဟု ပြောချင်လေသလား တော့ မသိပါ။

ဗထူးတွင် ဂေါက်ကွင်းနှင့်ကပ်ပြီး သုံးနှစ်နီးပါးနေခဲ့ရသော်လည်း
ဂေါက်သီး မကစားဖြစ်ခဲ့ပါ ခင်ဗျား။

ဂေါက်သီးကို စတင် စိတ်ဝင်စားမိခြင်း

၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ဗထူးမှ မကွေးပြောင်းရသည် ။ ကျွန်တော် တာဝန်

ကျရာတပ်ထိပ်၌ မကွေး ဂေါက်ကွင်းရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုတပ်ကလည်း တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ရင်းမှို စစ်ချည်းတိုက်နေရသဖြင့် ဂေါက်ကွင်းကို စိတ်မဝင်စားနိုင်ပါ။ တပ်နားချိန်များ ၌ အများ သူငါ ကစားကြသည့် ပြေးခုန်ပစ်၊ ဘောလုံး၊ ဘော်လီဘော စသည် များ နှင့်သာ ပြီးခဲ့၏။

၁၉၈၄ ခုနှစ်၌ မကွေးရှိ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ရင်းမှ မကွေးတွင် ပင်ရှိသော ခြေမြန်တပ်မဌာန ချုပ်သို့ ဦးစီးအရာရှိ (ဂျီဘူး) တာဝန်ဖြင့် ပြောင်းရ၏။ စစ်ဆင်ရေးတာဝန်မှာ ကျိုင်းတုံဒေသ၌ ဖြစ် ၏။ ကျိုင်းတုံတွင် မြို့တောင်ဘက်အထွက် တာချီလိတ်သွားသည့် လမ်းမကြီးဘေး၌ ကျိုင်းတုံ ဂေါက်ကွင်းရှိ၏။ ထိုဂေါက်ကွင်းတွင် ကျွန်တော်တို့ တပ်မမှ တပ်မမှူး၊ ဒုတပ်မမှူးနှင့် ဗျူဟာမှူးတို့ က နေ့စဉ်လိုလို ဂေါက်သီးကစားလေ့ ရှိ၏။ အထက်ပါ အရာရှိကြီးများ သာမက ရေးထောက်ဌာနမှ အရာရှိအားလုံးလိုလိုလည်း ဂေါက်သီးကစားကြ၏။ ရေးထောက်ဌာနက ဂေါက်သီးကစားရသော် လည်း ကျွန်တော်တို့ စစ်ဦးစီးဌာနကား ဂေါက်သီးမကစားကြရပါ။ အကြောင်းကား ၂၄ နာရီ On duty ဖြစ်နေသောကြောင့်ပါတည်း။

ဂေါက်သီး မကစားရသဖြင့် ဂေါက်အကြောင်းလည်း နားမလည်ပါ။ အခေါ်အဝေါ်တွေလည်း မသိပါ။ ဝေါဟာရတွေကိုလည်း မကြားဘူးခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် ဂျီဘူးဖြစ်ပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ပင် ထို ဂေါက်သီးဝေါဟာရများကို စတင်ကြားလာရ၏။

"ဟေး၊ မနေ့က မောင်ရင် Pan ဘယ်နှကျင်းရခဲ့လဲ၊ မောင်ရင်နဲ့ ကစားတဲ့ ကိုညိုက ကျိုင်းတုံ ဂေါက်သူရဲနော်၊ ကြည့်လုပ်"

"ပြီးခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေက ကိုစံရင် ဂဂျိုးဂဂျောင်နဲ့ Hole in one ရသွားတာကတော့ အံ့ဩစရာ ကွာ၊ Wilson တုတ်အဟောင်း နံပါတ်ခုနစ်က

လေးနဲ့ Short Hole ကို ရိုက်လိုက်တာ Green ပေါ်မှာ လိမ့်လိမ့်ပြီး တစ်ချက်ထဲနဲ့ ဝင်သွားတာများ ယုံနိုင်စရာတောင် မရှိဘူး"

"ကိုစိုးမြင့်လည်း ဟိုတလောက လက်သိပ်ကောင်းနေတယ် ကြားတယ်၊ One corner မှာ ပါ ၅ ကျင်း ဘာဒီ ၂ ကျင်းလောက်တောင် ရတယ်ဆိုပဲ"

"အဲဒါ Putter ပတ္တာအသစ်လဲလိုက်လို့ လို့ ပြောကြတာပဲ။ ဟုတ်လား မသိဘူး"

ထိုစကားများကို နေ့စဉ်နေ့လယ်စာ စားချိန်များ ၌ အရာရှိကြီးများ၏ စကားပိုင်းမှ အဓိက ပြောဖြစ်ကြသည့် စကားများ ဖြစ်ပါ၏။ ထိုဂေါက်ဝေါဟာရများကို အစိမ်းသက်သက်ဖြစ်သော ကျွန်တော်ကား နကန်းတစ်လုံးမှ မသိပါခင်ဗျာ။ ထို့ကြောင့် ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့်သာ နားထောင် နေရပါသည်။ ။

ဒါကို သတိထားမိသည့် ကျွန်တော်တို့ တပ်မှ တပ်မဌာနချုပ်သို့ ကျွန်တော့်အရင် ရောက်နှင့်နေ သော ဦးစီးအရာရှိတစ်ဦးက

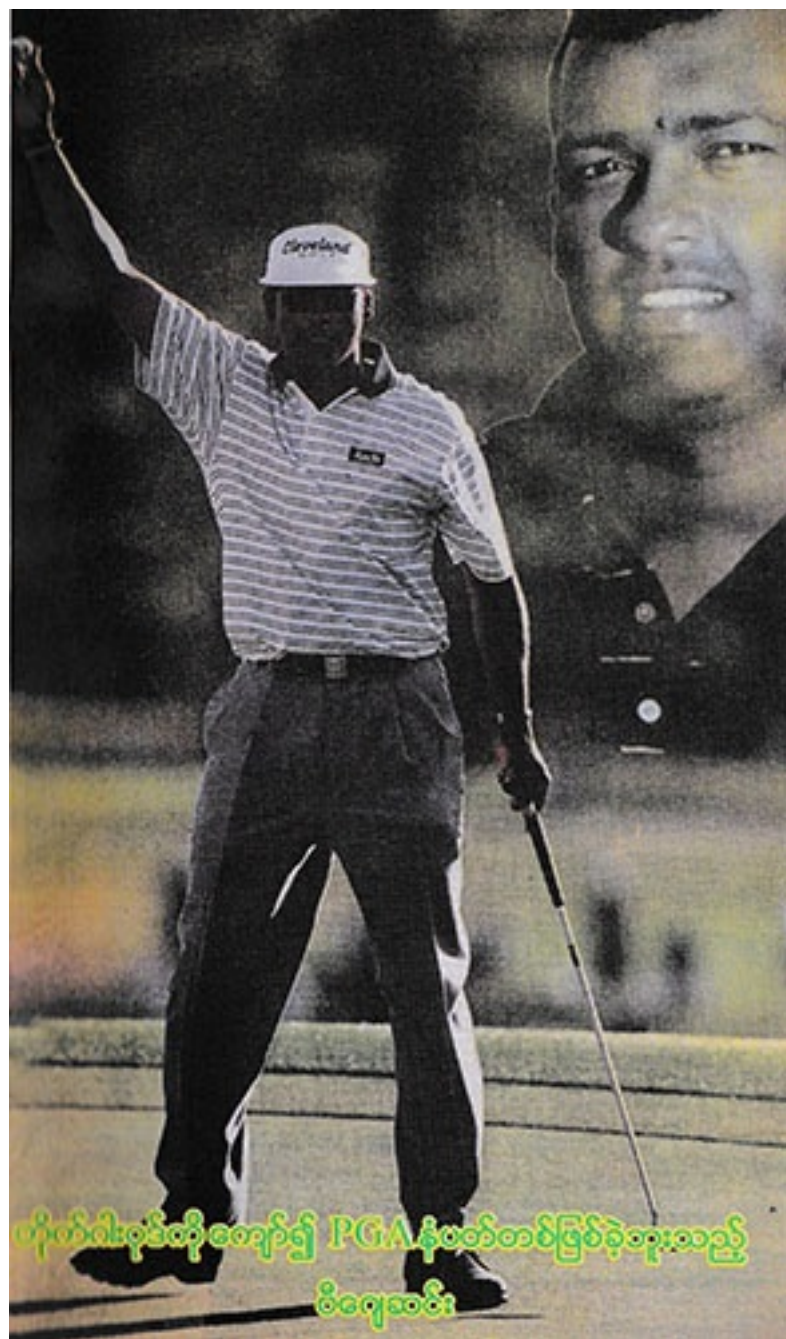
"အစ်ကိုကြီး၊ အဘတို့ ပြောနေတဲ့ ဂေါက်သီးဘာသာရပ်ကို လေ့လာထားရင် ကောင်းမယ်၊ မရိုက်တတ်သေးလဲ အခေါ်အဝေါ်တွေ၊ ဥပဒေတွေလောက်တော့ သိထားဖို့ လိုမယ်၊ ဒါမှ အရေးဟယ် အကြောင်းဟယ် ဖြစ်လာရင် အစ်ကိုကြီးလည်း တစ်တပ်တစ်အား ဆွေးနွေးနိုင်တာပေါ့" ဟု အကြံပြု လာ၏။

သူပြောတာ ဟုတ်ပါသည် ။ ကျွန်တော်တို့ ဦးစီးအရာရှိဆိုသူများ သည် Commander ခေါင်းဆောင် ဘာပြောပြော နားလည်သင့်၏။ ခေါင်းဆောင်ဘာခိုင်းခိုင်း လုပ်နိုင်သင့်၏။ ခေါင်းဆောင်၏ စိတ်ဝင်စားမှုကို သိထားသင့်၏။ ကျွန်တော်တို့ အတွက် Commander's Need ခေါင်း

ဆောင်၏ လိုအပ်ချက်ကို ချက်ချင်း သဘောပေါက်သင့်၏။ ထိုသို့သိနိုင်ရန်မှာ Commander's interest ခေါင်းဆောင်၏ စိတ်ဝင်စားမှုကို သိဖို့လိုပေသည် ။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းဆောင်များက ဂေါက်သီးစိတ်ဝင်စားနေချိန်တွင် ဘောလုံးနှင့် ဘော်လီဘောလောက် လုပ်နေရုံဖြင့်တော့ မပြီး၊ ခေါင်းဆောင်စိတ်ဝင်စားသည့် ဂေါက်သီးကို သိရပေလိမ့်မည်။ ဒါမှ Staff ဦးစီးအရာရှိကောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဒါက ကျွန်တော့် တွေးတောချက်ပါ။ ဟုတ်ချင်မှ လည်း ဟုတ်ပါလိမ့်မည်။

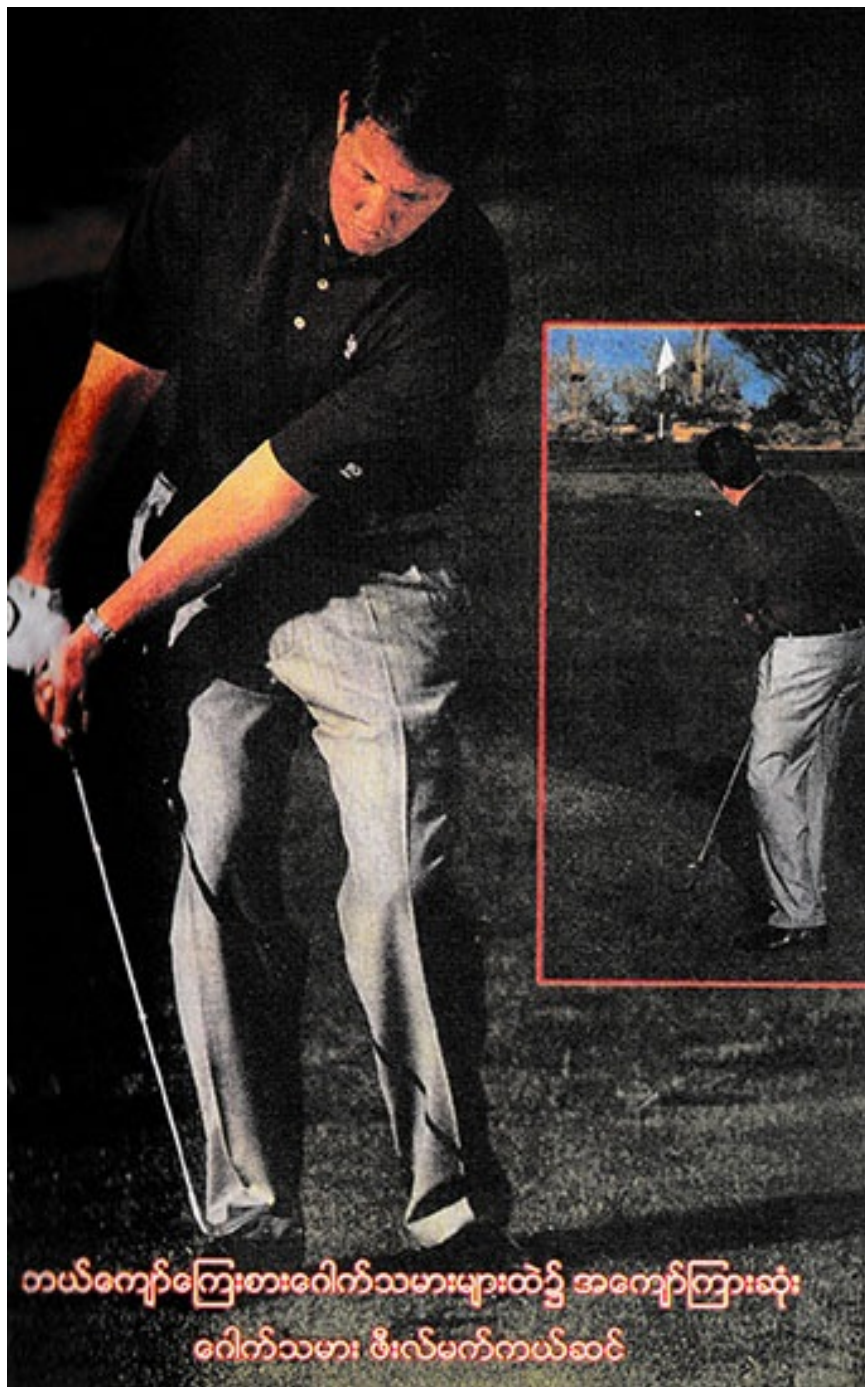
၁၉၉၇ ဗာစီဒီး ချန်ပီယံပြိုင်ပွဲ၌ အနိုင်ရသွားသော
တိုက်ဂါးဝုဒ် ဆုလက်ခံယူနေစဉ်

ဟိုက်ဂါးဝုဒ်ဆိုတော့၍ PGAနဲ့ပတ်သက်ပြန်ခဲ့ဖူးသည့်
မိဂျေဆင်း

PGAဂေါက်သီးအကျော်အမော် ဩစတြေးလျမှ ဂရက်နော်မန်

တယ်ကျော်ကြေးစားဂေါက်သမားများထဲ၌ အကျော်ကြားဆုံး
ဂေါက်သမား ဖိလ်မက်တယ်ဆင်

ထို့ကြောင့်

"ကိုယ့်ညီပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်မှာ ဖတ်စရာ ဂေါက်သီးစာအုပ် မရှိဘူးကွ"

"ရပါတယ်၊ ကျွန်တော် ရှာပေးပါ့မယ်"

"လုပ်စမ်းပါဦး"

မကြာပါချေ။ "သိပ္ပံနည်းကျ ကျင့်တွယ်ကိုက် ဂေါက်ရိုက်နည်း" ဆိုသည့် Skin လိုမ့်ထား သည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ရပါသည် ။

ထိုအရာရှိ ဘယ်ကရှာပေးသလဲတော့ မသိပါ။ ဘယ်ကရရ ဒါက အရေးမကြီးပါ။ ဖတ်ရဖို့ သာ အရေးကြီး၏။

ပထမဆုံး ဝေါဟာရတွေကို အရင်ဖတ်ရ ကျက်ရသည် ။

Par ပါတဲ့ သတ်မှတ်ချက်နှင့်ညီလျှင်ပါ။

Bogey ဘူဂီတဲ့ ၊ တစ်ချက်ပိုရိုက်လျှင် ဘူဂီ။

Birdie ဘာဒီတဲ့ ၊ တစ်ချက်လျှော့ရိုက်လျှင် ဘာဒီ။

Eagle အီးဂဲလ်တဲ့ ၊ နှစ်ချက်လျှော့ရိုက်လျှင် အီးဂဲလ်။

ဒါတွေကို အရင်ရအောင် ဖတ်ရကျက်ရသည် ။ ဒါတွေပြီးမှ Bound တို့ ၊ Fairway ဖဲယားဝေး တို့ ပေါ့ခင်ဗျာ။

အဲဒါတွေပြီးတော့ Par 3, Par 4, Par 5 ဒါတွေကို ဆက်ရသည် ။ သီတင်းနှစ်ပတ်၊ သုံးပတ် အကြာတွင် တော့ Golf အခေါ်အဝေးများ အတော်ရသွားပြီ။

ကွင်းအခေါ်အဝေါ် နည်းနည်းရသွားတော့ တုတ်တွေ အကြောင်း
လေ့လာရပြန်၏။ Iron သံတုတ်၊ Wood သစ်သားတုတ်တဲ့ ၊ နံပါတ် ၁ တဲ့
၊ နံပါတ် ၂ တဲ့ ၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈၊ ၉ တဲ့ ၊ Pitching Wedge တဲ့ ၊ Sand We
dge တဲ့ ၊ Driver တဲ့ ၊ စုံနေတာ ပါပဲဗျာ။ ဒါတွေဖတ်ပြီး အခန်းချင်းကပ်
နေ သည့် ရေးထောက်က ဦးစီးအရာရှိများ ၏ တုတ်များကို သွားကြည့်
ရသည် ။ ဘယ်လိုရိုက်တာလဲ မေးရသည် ။ သံတုတ်နှင့် သစ်သားတုတ်
ဘာကွာလဲ မေးရသည် ။ ကိုယ်ကမသိတော့ သူတို့ ပြောတာ
နားထောင်ပြီး ခေါင်းတညိတ်ညိတ်သာ ပုတ်သင်ညှိလုပ်ခဲ့ရ၏။ တက
ယ်ကွင်းဆင်းပြီး မရိုက်ရတော့ ဂေါက်အရသာကို နားမလည်ခဲ့ပါ ခင်ဗျာ
။

ဤသို့ဖြင့် စစ်ဦးစီးဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသဖြင့် ဂေါက်
သီးကစားခြင်းနှင့် ကျွန်တော့်မှာ နီးလျက်နှင့် ဝေးခဲ့ရပါသည် ။ ညနေရုံး
ဆင်းချိန် သူများ တွေ လေကလေးတချွန်ချွန်နှင့် ဂေါက်သီး သွားရိုက်ချိ
န်၌ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့မှာ ဆက်သွယ်ရေးစက်များ ၊ တယ်လီဖုန်းများ ၊
ကြေးနန်း ပုံများ အကြားတွင် အလုပ်များ လျက် ဂေါက်သီးကစားခြင်း
ကို မြင်သာမြင် မကြင်ရမောင့်ကိုယ် ဘဝနှင့် ပြီးခဲ့ရပါသည် ခင်ဗျား။

ကျွန်တော် ဂေါက်သီးကစားပြီ

၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် ဒုတိယရင်းမှူးတာဝန်နှင့် မကွေးမှ အောင်လံသို့

ပြောင်းရ၏။ အောင်လံတပ် ၏ ရှေ့တန်းရုံးမှာ မိုးမိတ်နှင့် မဘိမ်းတွင် ဖြစ်သည် ။ ထိုနှစ် ဆောင်းဦးပေါက်တွင် ကျွန်တော် မိုးမိတ် သို့ ရောက် သွား၏။

ရောက်သည့်နေ့ ညနေမှာ ပင် တပ်ရင်းမှူးကြီးက

"ဗိုလ်မှူး၊ တူးအိုင်စီဂေါက်သီး ကစားတတ်သလား"

ဟု မေး၏။

"မကစားတတ်သေးပါဘူး တပ်ရင်းမှူးကြီးခင်ဗျာ"

ဟု ပြောသောအခါ

"လာ၊ ငါနဲ့ ဂေါက်ကွင်းလိုက်ခဲ့"

ဟု ပြောပြီး နံပါတ်ငါး သံတုတ်လေးတစ်ချောင်းပေး၍ မိုးမိတ်ဂေါက်ကွင်းသို့ ခေါ်သွားပါ တော့သည် ။

ဟိုရောက်တော့ သူ၏ ဂေါက်မိတ်ဆွေများအား

"ဒါ ငါတူးအိုင်စီပဲ၊ ဂေါက် မရိုက်တတ်သေးဘူး၊ နည်းနည်းဝိုင်းပြီး သင်ပေးကြပါဦး"

ဟု အပ်ပေးလိုက်ပါတော့သည် ။

ကျွန်တော့် တပ်ရင်းမှူးကြီးက ကျွန်တော်နှင့် အသက် ၂၀ ကွာ၏။ တောင်ပေါ်သား ဖြစ်သည် ။ အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းဒေသမှ တပ်ထဲဝင်လာသူ ဖြစ်၏။ တပ်ထဲမဝင်မီက အိန္ဒိယ နိုင်ငံ ကာလကတ္တား၌ ကလေးဘဝမှ ဆယ်တန်းအောင်သည် အထိ ကျောင်းနေခဲ့၏။ ဆယ်တန်း အောင်ပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံရောက် လာပြီး တပ်ထဲဝင်ခဲ့ရာ မြန်မာစကားကောင်းစွာ မပြောတတ်။ တပ်ထဲရောက်ပြီးမှ ရဲဘော်များက ဝိုင်း

သင်ပေးကြသည် ဟု ဆိုသည် ။ ထို့ကြောင့် မည်သူနှင့် စကား ပြောပြော
မင်းတွေငါတွေနှင့် ပြောတတ်၏။ သူ့အကြောင်းသိသူများက သူ၏ မတ
တ်တတ် မြန်မာ စကားပြောခြင်းကို သဘောကျ ခွင့်လွှတ်ကြ၏။ ယခု
လည်း ကျွန်တော့်ကို ဂေါက်ရိုက်သင်ပေးဖို့ သူ့ ဂေါက်မိတ်ဆွေများအား
"ဒါ ငါတူးအိုင်စီ" ဟု ပြောလိုက်၏။

ထိုအခါ လူသစ်များကို နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုတတ်ကြသည့် မိုးမိတ်မြို့
မှ လေးတူ ခေါ်ဦးဘတူ ခေါင်းဆောင်သော ဂေါက်သမားကြီးများက ကျွ
န်တော့်အား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုကြပြီး ဂေါက်သီးရိုက်
သင်ပေးကြပါတော့သည် ။ မိုးမိတ်တွင် တစ်လခန့် တပ်ရင်းမှူးကြီးနှင့်
အတူနေပြီး နံပါတ်ငါး သံတုတ်ကလေးဖြင့် တည်ဘောရိုက်ရာကစ၍
ကျွန်တော် ဂေါက်သီးကစားဖြစ်ပါတော့ သည် ခင်ဗျား။

၂၅-၉-၂၀၀၅

ကျွန်တော်သိသော ဂေါက်သီးအားကစား

ကျွန်တော် ဂေါက်ရိုက်သင်တော့ အသက် ၄၀ ပြည့်သွားပါပြီ။ အသက်က အတော်ကြီးပြီ။ ထို့ကြောင့် လူက ငယ်စဉ်ကလို မပျော့ပျောင်းချင်တော့။ အရိုးအဆစ်တွေက မာနေပါပြီ။ နည်းပြ ဆရာကြီးလေးတူ၏ Square Method ခေါ် ကျင်တွယ်ကိုက် ဂေါက်ရိုက်နည်းကို လွယ်လွယ်ကူကူ နှင့် လိုက်မလုပ်နိုင်။ Stand Ball ခေါ် တည်ဘောရိုက်ခြင်းအား တစ်နေ့အလုံးတစ်ရာနှစ်ရာ စပြီး ရိုက်ခိုင်းသည် ။

"ဗိုလ်မှူးရေ၊ တည်ဘောရိုက်တာ ပျင်းလို့ တော့ မရဘူးနော်၊ တည်ဘော နှစ်လ သုံးလရိုက် ပြီးမှ ကွင်းပတ်နိုင်မယ်"

ဟု ဆိုပါတော့သည် ။

တည်ဘောကို သံတုတ်နံပါတ်ငါးဖြင့် ရိုက်ရခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော် ကြာကြာမရိုက်နိုင်ပါ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် Golf pain ခေါ် နောက်ကျောနှင့် လက်ပြင်များ နာလာခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါ သည် ။ ရိုက်ခါစမို့ အနာလည်း မသက်သာပါ။ ညညဆိုဒဏ်ကြေ လိမ်းဆေးလိမ်း၍ အိပ်ရ၏။ ဂေါက်သီးက စရိုက်ကတည်းက တယ်မလွယ်ပါ ခင်ဗျာ။ အရင်းအနှီး အတော်ပေးရပါသည် ။ နောက် တစ်ခုက တည်ဘောကို တစ်ယောက်တည်း ရိုက်နေရခြင်းမှာ ပျင်းစရာလည်း ကောင်းလှပါသည် ။ ကျွန်တော်က စကားပြောချင်သူ ဖြစ်၏။ စကားမပြောရဘဲ တစ်ယောက်

တည်း ဂေါက်သီးချည်းပဲ ရိုက်နေရသည် ကို သိပ်စိတ်မရှည်ချင်ပါ။ ဇွဲမရှိတာ၊ ဇွဲမကောင်းတာလည်း ဖြစ်ပါမည်။

"ဗိုလ်မှူးရေ၊ Stand Ball ကို ထွက်အောင်ရိုက်နိုင်မှ ကျုပ်တို့ နဲ့ လိုက်ပြီး ရိုက်ဗျာ"

ဟု လေးတူနှင့်အဖွဲ့က ဆိုသည် ။ ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါသည် ။ တည်ဘောကို ထွက်အောင်မရိုက် နိုင်က ထိပ်ချည်းပဲထုပြီး ကိုယ်နှင့်အတူရိုက်နေသူများ စိတ်ပျက်သွားတတ်ကြ၏။ တည်ဘောထွက် အောင် ကြိုးစားပြီး ရိုက်ရသည် ။ ထို့ကြောင့် သူများ တွေက ကွင်းပတ်နေချိန်တွင် ကိုယ်ကလွတ်ရာ ကျွတ်ရာ ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ တစ်ယောက်တည်း တည်ဘောရိုက်ရ၏။ တကယ်တော့ တည်ဘောရိုက် ခြင်းမှာ အလွန်အရေးကြီးသည် ကို နောင် ကျွန်တော် ဂေါက်ကစားသည့် အတွေ့အကြုံ အတော် ကြာလာမှ သဘောပေါက်တော့၏။ စသင်ကတည်းက နေရာယူခြင်း Addressing ဂေါက်တုတ်များ ကို ကိုင်တွယ်ခြင်း၊ Golf Grip ဘောလုံးနှင့် လူ အကွာအဝေး Stance စသည် တို့ မှာ အရေးကြီးလှပေသည် ။ ဒါလည်း ကျွန်တော် ဂေါက် စ ကစားတော့ မသိပါ။ ဘယ်သူကမှ လည်း အသေအချာ မပြောကြပါ။ လေးတူကတော့ တုတ်ကိုင်ရာတွင်

"တုတ်ကိုင်နည်းတွေကတော့ Grip အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ Over lap grip, Ten Finger grip, Inter Lock ဘာညာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ဗိုလ်မှူး ကိုင်ချင်သလိုကိုင်ကြည့်၊ ကိုယ်လက်နဲ့ အဆင်ပြေ သလိုသာ ကိုင်ပါ"

ဟု ပြောပါသည် ။

ကျွန်တော်လည်း ကိုယ် ကိုင်တတ်သလိုကိုင်ရာ ဘယ်လက်အောက်ညှာလက်အပေါ်ဖြင့် Ten Finger grip နည်းဖြင့်သာ ကိုင်ပါသည် ။ လက်

ချင်းထပ်ပြီး Inter Lock နည်းကို သုံးကြည့်ရာ လက်သန်းကလေးများ နာ၍ မကိုင်နိုင်ပါ။

ဤတွင် ဂေါက်သီးအားကစား၏ ကန့်သတ်ချက်များကို စပြီး တွေ့လာရသည်။ ။ ဂေါက်သီးက ကျွန်တော် သဘောကျသည့် ဘောလုံးတို့ ဘော်လီဘောတို့လို ခွန်အားသုံး၍ ကစားရသည့် အားကစားနည်းမျိုးမဟုတ်။ အုပ်စုလိုက်ကြီး ကစားရသည့် အားကစားနည်းမျိုးလည်း မဟုတ်။ စိတ် လိုက်မာန်ပါ လုပ်ချင်ရာလုပ်၍ ရသည့် အားကစားနည်းမျိုးလည်း မဟုတ်။ ဂေါက်သီးကစားတော့ ဘယ်သူနှင့် ပြိုင်ရသလဲဆိုတော့ သူများ နှင့်ပြိုင်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ အစပထမ မိမိနှင့်မိမိ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သာ ပြိုင်ရခြင်း ဖြစ်၏။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်နိုင်အောင် ထိန်းသိမ်းရ၏။ စိတ်ကိုလွှတ် ပေး၍ မရ၊ သိပ်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှား၍ လည်း မရ၊ သိပ်နိုင်ချင်၍ လည်း မရ၊ တည်ဘောရိုက်နေရင်း ထိပ်ခဏခဏထူပြီးနေရာ စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် အတင်းခွရိုက်က ဘောလုံးကပို၍ မထွက်တော့ဘဲ မြေကြီးထဲသာ နစ်ဝင်သွားပါ တော့သည်။ ဒါမျိုးတွေလည်း ခဏခဏကြုံရ၏။ သိပ်နိုင်ချင်၍ Putting ကျင်းစိမ်ရာ ကျင်းနှင့် ဘောလုံးအကွာအဝေးတစ်ပေခန့်ကိုပင် မဝင်ခဲ့သည် များ လည်း ကြုံပါသည်။ ။

ဤသည် မှာ ဂေါက်သီး၏ သဘောသဘာဝကို နားလည်အောင် အစကတည်းက မကြိုးစားခဲ့ သည့် ကျွန်တော့်အတွက် နောင် ရိုက်သက် အတော်ကလေးရလာသည့်အခါ ကြီးမားသော သင်ခန်း စာများ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည် ခင်ဗျား။

မိုးမိတ်က ဂေါက်သမားများ အကြောင်း

မိုးမိတ်ရောက်ခါစ ၁၉၈၅ ခုနှစ် ကုန်ခါနီးတွင် ဂေါက်သီးတည်ဘော အရိုက် လေ့ကျင့်ခဲ့၏။ ပြီးတော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် တစ်ယောက်တည်း ကွင်းပတ်၍ ရိုက်ကြည့်၏။ အချက်ရေမှတ်၏။ ထုံးစံ အတိုင်း Beginner လူသစ်ဆိုတော့ အချက် ၅၀ ကျော်ပေါ့ ခင်ဗျာ။ တစ်ခါတစ်ရံ ၆၀ တောင်ကျော် သွားသေး၏။

၁၉၈၆ နှစ်ကူးတော့ မိုးမိတ်မှ မဘိမ်း ခဏသွားရသည် ။ မဘိမ်းတွင် တော့ ဂေါက်ကွင်းမရှိပါ။ ထို့ကြောင့် တပ်စခန်းမှာ ပင် Putting လုပ်၍ ရအောင် ကျင်းကလေးတူးပြီး နို့ဆီခွက်ထည့်ထား၍ ကျင်းစိမ်လမ်းကြောင်းဖော်ကာ အချိန်အားတိုင်း ကျင်းစိမ်လေ့ကျင့်ပါတော့သည် ။ တည်ဘောမရိုက် နိုင်တော့လည်း ကျင်းစိမ်လေ့ကျင့်တာပေါ့ ခင်ဗျာ။

မဘိမ်းတွင် ရက်အနည်းငယ်သာနေရပြီး တပ်ရင်းမှူးကြီး ဆေးစစ်သွား၍ မိုးမိတ်ကိုပြန်ရ ၏။ ထိုအခါ မိုးမိတ်၌ ဂေါက်ကွင်း ဆင်းမိပြန်သည် ။ ညနေအချိန်ကျလျှင် ပါတီကောင်စီမှ ဂေါက် သမားများ ၊ မိုးမိတ်တပ်စခန်းသို့ ရောက်လာကြသည် ။ ကျွန်တော့်ကို လာခေါ်ခြင်း ဖြစ်၏။ တပ်ရင်း မှူးမရှိတော့သည့်အခါ မိုးမိတ်ဂေါက်သမားများ နှင့် တပ်ရင်းမှူးကိုယ်စား ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံရ ၏။ ထိုအခါ တစ်ယောက်တည်း တည်ဘော မရိုက်ဖြစ်တော့။

"ဒုတပ်ရင်းမှူး လာဗျာ၊ တည်ဘော မရိုက်ပါနဲ့ တော့၊ ကျုပ်တို့ နဲ့ လိုက်ပြီးရိုက်ပါ၊ ရပါတယ်"

ဟု ပါတိယူနစ်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်အောင်က စပြီး ခေါ်တော့သည်။ ။

ကျွန်တော်ကလည်း တည်ဘောချည်း ရိုက်နေရသည် ကို အတော်ပျင်းနေပါပြီ။ သူတို့ နှင့် လိုက်ပြီး ရိုက်ချင်နေ၏။ ယခင် တပ်ရင်းမှူးကြီး ရှိနေသဖြင့် ဝင်၍ မရိုက်ရဲခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤနေရာတွင် မိုးမိတ်က ဂေါက်သမားများ အကြောင်းကို အနည်းငယ် တင်ပြချင်ပါသည်။ ။

ပထမဆုံးကတော့ ကျွန်တော့်ဂေါက်ဆရာကြီး လေးတူခေါ် ဦးဘတူ ဖြစ်၏။ မိုးမိတ်သူမိုးမိတ် သားများက သက်ကြီးဝါကြီး ယောက်ျားကြီးများအား ဘကြီး၊ ဦးလေးအစား လေးတစ်လုံးသာ ခေါ်၏။ ။ ဦးဘတူဆိုက လေးတူ၊ ဦးဘဖြူဆိုက လေးဖြူ (အဆိုတော် မဟုတ်ပါ) ဟု ခေါ်တတ်ကြ၏။ အနှီ လေးတူကား ကျွန်တော်နှင့် တွေ့သည့်အချိန်တွင် အသက် (၇၀) ကျော်ပါပြီ။ မိုးမိတ်ဇာတိစစ်စစ် ဖြစ်၍ ငယ်စဉ်က ရန်ကုန်၌ ကျောင်းနေခဲ့သော စွယ်စုံရပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်၏။ မိုးမိတ်စော်ဘွားကြီး၏ အမတ်ချုပ် ဦးဘဖြူ၏ ညီအရင်းပင်။ ဦးဘတူသည် မိုးမိတ်တွင် တည်းခိုခန်း ဖွင့်ထား၏။ ထိုစဉ်က မိုးမိတ်မြို့ကလေး၏ စီးပွားရေးမှာ ရွှေတွင်းတူးခြင်း၊ ကျောက်တွင်းတူးခြင်း၊ သစ်ထုတ်ခြင်း၊ မိုးမိတ် လွင်ပြင်မှ ထွက်သည့် ဆန်များ ရောင်းဝယ်ခြင်း စသည့်လုပ်ငန်းများမှာ အဓိက စီးပွားရေး လုပ်ငန်း ဖြစ်၏။ ထိုအရောင်းအဝယ်သမား အတော်များများ သည် မိုးမိတ်တွင် တစ်ခုတည်းသာ ရှိသည့် လေးတူ၏ တည်းခိုခန်းကလေးမှာ တည်းကြ၏။ တည်းခိုခန်းမှာ တစ်ည ၅၀ ကျပ်ခန့်သာ ဖြစ်၏။ ရံဖန်ရံခါ ဗန်းမော်နှင့် မူဆယ်ဘက်မှ ဆင်းလာတတ်သည့် စက်ဘီးစီးကုန်သည် များ လည်း လေးတူ၏ တည်းခိုခန်းကလေးတွင် တည်းကြသည်။ ။ နှစ်ထပ်ကျွန်းသားအဆောင်ဖြစ်၍ အခန်း

ပေါင်းအပေါ် အောက် ၂၀ ခန့်ရှိသည် ထင်ပါသည်။ သွားရင်းလာရင်း မြင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ တစ်ခါမှ တော့ ဝင်မကြည့်ဘူးပါ။ ထိုတည်းခိုခန်းလေးမှာ တစ်နေ့ဝင်ငွေ လေးငါးရာမှ သည် တစ်ထောင်ခန့် ရနေသဖြင့် လေးတူအတွက် စားဝတ်နေရေး အခက်အခဲ မရှိပါ။ အတူနေသားတစ်ဦးရှိ၍ လုပ်ငန်း များကို ထိုသားက ကြီးကြပ်နေသည် ဟု ဆို၏။ အလွန်ပျော်တတ်ပြီး ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်နှင့် ဟာသများ ပြောတတ်၍ ကျွန်တော်တို့က လေးတူနှင့် ဂေါက်ရိုက်ရသည် ကို သဘောကျ၏။

နောက်တစ်ယောက်ကတော့ ဦးခင်အောင် ဖြစ်သည်။ အသားမည်းမည်းဝဝနှင့် မိုးမိတ်သား မဟုတ်။ ကျောက်ဆည်နားက ကူမဲသား ဖြစ်၏။ ၁၉၆၄ - ၆၅ လောက်က ကုန်သွယ်ရေး မန်နေဂျာ အဖြစ် မိုးမိတ်သို့ ရောက် လာပြီး ပါတီယူနစ် ဖွဲ့စည်းသည့်အခါ မိုးမိတ်သူနှင့် ရထားသည့် ဦးခင်အောင်သည် ပြိုင်ဘက်မရှိ ပါတီယူနစ်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာသည်။

ကျွန်တော်ရောက်ချိန်ထိ ပါတီယူနစ်ဥက္ကဋ္ဌပါပဲ။ သူလည်း ဂေါက်သီးကောင်းပါသည်။ သို့ရာ တွင် လူကြီးဖြစ်၍ ဂေါက်ရိုက်ပုံကတော့ တယ်ပြီးပုံမလာပါ။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် ပါတီဖျက်သိမ်းသည့် နောက်ဆုံးလွှတ်တော် အစည်းအဝေးတွင် သဘာပတိလုပ်ခဲ့၏။ ကျွန်တော်နှင့် အလွန်ခင်၏။ ၁၉၉၀ ခုနှစ်လောက်က မန္တလေးတွင် မတော်တဆ ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ကာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရှာပါပြီ။ ပျော်တတ် ရွှင်တတ်ပြီး သူလည်း အလွန်ပေါင်းသင်း၍ ကောင်းပါသည်။

နောက်တစ်ယောက်မှာ မြို့နယ်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ ဦးငြိမ်းမောင် ဖြစ်၏။ သူက ကျောက်မဲ သီပေါ ဘက်က ရှမ်းဖြစ်ပြီး ကျွန်တော့်ထက် အသက်ငယ်၏။ လူပုံခပ်ချောချော အရပ်အမောင်းကောင်း ကောင်းနှင့် စိတ်သဘောလည်း ကောင်းပေသည်။ သူသာ ချောသည် မဟုတ်၊ သူ့ ဇနီးကလ

ည်း အတော်ချော၏။ ပြုံးပြုံးပြုံးပြုံးနှင့် စကားပြောလည်း ယဉ်ကျေး၏။
ထို့ကြောင့် မိုးမိတ်သို့ လူကြီး များ လာလျှင် ဦးငြိမ်းမောင်၏
ဇနီးနှင့်အဖွဲ့အား ခေါ်ရသည် ။ သူတို့ အဖွဲ့က ဧည့်ခံလည်းကောင်းပေ
သည် ။

နောက်တစ်ဦးကား မြို့နယ်ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ ချစ်ကြည် ဖြစ်
၏။ သူကဂေါက်သီးကို ကလေးများ ကျေးသားရိုက်သလို ရိုက်၏။ ရော
က်ရာမှာ Tee တီထိုးပြီး ရိုက်၏။ ဂေါက်သိပ်ရိုက်ချင် ၍ မဟုတ်၊ ပျော်ချ
င်သဖြင့် ဂေါက်ကွင်းဆင်းသူဖြစ်သည် ။ အိမ်ထောင်သည် ခေါ်မထား၊
မိုးမိတ်တွင် တစ်ဦးတည်းနေ၏။ မိသားစုကို ရန်ကုန်မှာ ထားခဲ့သူဖြစ်သ
ည် ။ သူသည် မလေးရှားမှ ပြန် လာပြီး မြန်မာနိုင်ငံတွင် တာဝန်ပေးအပ်
ရာ၌ ပထမဆုံးအကြိမ် မိုးမိတ်ကိုရောက်လာခြင်း ဖြစ်၏။ အသက် ၅၀
ခန့် ရှိပေပြီ။ သူကသာ ဂေါက်သီးကို အပျင်းပြေရိုက်သော်လည်း သူ့ လ
က်ထောက် ဒေါက်တာ ဝင်းအောင်ကား ဂေါက်သီးကို အသည်းအသန်
ကစားလေသည် ။

သူ့လက်ထောက် ဒေါက်တာဝင်းအောင်က မန္တလေးသား ဖြစ်၍ အ
သားလတ်လတ်နှင့် ရုပ်လည်း ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ အရပ်က ၆ ပေခန့် ဂေါ
က်သီးအားကစားနှင့် အလွန်လိုက်ဖက်သူ ဖြစ်၏။ ဂေါက်သီးကို အရူးအ
မူး ကြိုးစားသူလည်း ဖြစ်၍ ဆရာကြီးလေးတူက အလွန်ချစ်ပေသည် ။
ကျွန်တော့်ကိုတော့ ပြောစကားဆိုစကား သိပ်နားမထောင်သည့် တပည့်
ဆို၍ နောင်တွင် ဂေါက်သီး နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဩဝါဒများ မပေးတော့ပါ။
ကျွန်တော်ဆိုသည့် ကောင်ကလည်း ကိုယ်ကသာ ဆရာ လုပ်ချင်သည် ။
သူများက ဆရာလာလုပ်လျှင် သိပ်ပြီးကြာကြာ အလုပ်ခံချင်သည့်ကော
င် မဟုတ်၊ လေးတူက ဒါကို ရိပ်မိပုံရ၏။

"ကျွန်တော်က အသက်ကြီးပြီ၊ အခုမှ ဂေါက်ရိုက်သင်လဲ ချန်ပီယံ တော့ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ နည်းနည်းပါးပါး ရိုက်တတ်ရင် တော်ပါပြီ၊ အပျင်းပြေအောင်ပေါ့ လေးတူရယ်"

ဟု လေးတူက နည်းစနစ်တွေ ဖိပြောလာသည့်အခါ ကျွန်တော်က အထက်ပါအတိုင်း ပြန်ပြောမိ၏။ ထို့ကြောင့် လအနည်းငယ် ကြာသွားသောအခါ လေးတူက ကျွန်တော့်အား ဂေါက် သင်ခန်းစာများ မပို့ချတော့ပါ ခင်ဗျာ။

ဒေါက်တာဝင်းအောင်ကား အသက်ကလည်း ငယ်ငယ်၊ လူက အားကောင်းမောင်းသန်၊ ဂေါက်သီးကိုလည်း အရူးအမူး Crazy ဖြစ်သူမို့ လေးတူက သူတတ်ထားသည့် ပညာရပ်များအား အိတ်သွန် ဖာမှောက်သင်ပေးလေသည် ။ ထို့ပြင် သူသည် ကျွန်တော်တို့ အုပ်စုထဲ၌ ရှားရှားပါးပါး ယမကာလုံးဝရှောင်သူ ဖြစ်လေသည် ။ အိမ်ထောင်ကျခါ စမို့လားတော့မသိပါ။ သူ့ဇနီးကား မန္တလေးမှ ခပ်ချောချော သူဌေးသမီး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အလံနီအောက် သူရောက်နေသည် ထင်ပါ၏။

နောက်ဆုံးတစ်ဦးကား ရဲမြို့နယ်မှူးကြီး ဦးဌေးမောင်ဖြစ်သည် ။ အသက် (၅၀) ကျော်ပေပြီ။ အသားဖြူဖြူ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ သူလည်း ဂေါက်သီးကောင်း၏။ ဂေါက်သီးကစားသည် ထက် စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့နေတတ်သည် ကများ ၏။ သမီးပျိုနှစ်ယောက်ရှိ၏။ မော်မော်နှင့် မူမူဟု ခေါ် ၏။ ရံဖန်ရံခါ သမီးပျိုများ နှင့်ဇနီးအား ဂေါက်ကွင်းသို့ ခေါ်လာတတ်၏။ မိသားစုလိုက် ခင်တတ် မင်တတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ရောက်ပြီး မကြာပါ။ ဦးဌေးမောင်တို့ မိသားစုနှင့် ခင်သွား၏။ လုံခြုံရေးတာဝန် ယူထားရသည် မို့ ရဲစခန်းသွားစစ်ရင်းလည်း မကြာခဏ သူတို့ မိသားစုနှင့် စကား ပြောဖြစ်ပါသည် ။ ထိုစဉ်က မိုးမိတ်မြို့ စ

စံကြောင်းရုံးတွင် လည်း ဦးစီးအရာရှိအားလုံးမှာ လူပျိုများ သာဖြစ်၍ တပ်ရင်းမှူးနှင့် ဒုတပ်ရင်းမှူးတို့ မှာ အလွန်မျက်နှာပွင့်ပါသည်။ မြို့က သမီးရှင်များက ထမင်း ခဏခဏ ဖိတ်ကျွေးခံရ၏။ ထမင်းစားဖိတ်တိုင်းလည်း ကျွန်တော်တို့ က မငြင်းပါ။ မပျက် မကွက် ဆက်ဆက်သွား၍ စားသည် သာ။ ရဲမြို့နယ်မှူးကြီး ဦးဌေးမောင် အိမ်တွင် လည်း မကြာခဏ ထမင်းစားဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ လေးငါးခြောက်ဦးကား မိုးမိတ်တွင် ပင်တိုင် ဂေါက်က စားကြသူများ ဖြစ်၏။ ရံဖန်ရံခါ မိုးကုတ်မှ ဂေါက်သမားများ မန္တလေးမှ ဂေါက်သမားများ အပျင်းပြေလာကစားတတ်ကြ ၏။ ဆလကမှ ဝန်ထမ်းများ လည်း ရံဖန်ရံခါ ကစားတတ်ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ တပ်မှ အရာရှိငယ် များ လည်း ကစားကြ၏။ ဗျူဟာမှူးလာသည့်အခါတွင် လည်း ဂေါက်ပွဲ ကျင်းပ၍ ဧည့်ခံပေးရ၏။ ဗျူဟာရုံးမိုးမိတ်တွင် အခြေပြု သည့်အခါ ဗျူဟာအဖွဲ့များ နှင့်အတူ ဂေါက်ကစားရ၏။

ဤသည် ကား ကျွန်တော်မိုးမိတ်ဒေသတွင် နေခဲ့ရသည့် နှစ်နှစ်ကျော်ကျော်ကာလမှာ ကြုံရ သည့် မိုးမိတ်မှ ဂေါက်သမားများ အကြောင်းပါခင်ဗျား။

မိုးမိတ်ဂေါက်ကွင်းအကြောင်း တစေ့တစောင်း

ကျွန်တော်သည် ၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် မိုးမိတ်သို့ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ၁၉၈၈ ခု

နှစ် နှစ်စဉ် မိုးမိတ်မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ရာ မိုးမိတ်ဒေသ၌ နှစ်နှစ်ခန့် နေခဲ့ရသည် ဟု ဆိုသော်ရပါ၏။ ကျွန်တော်၏ စစ်သားဘဝ အနှစ် ၃၀ ခန့်တွင် ထိုနှစ်နှစ်ကား အသက်သာဆုံး၊ စစ်သားနှင့် ပတ်သက်သည့် အလုပ် များ မလုပ်ရဆုံး ကာလပင် ဖြစ်ပါ၏။

စစ်သား၏ အဓိကတာဝန်ကတော့ စစ်တိုက်ခြင်းပေါ့ခင်ဗျာ။ မိုးမိတ်တွင် စစ်တိုက်စရာ မရှိ ပါ။ စစ်မတိုက်ရလျှင် ခံစစ်များ ပြင်ရ၏။ ကျွန်တော်ရောက်သွားချိန်၌ မိုးမိတ်၊ မတိမ်းခံစစ်များကို အခိုင်အမာ ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်နေသဖြင့် ကျွန်တော့်မှာ ခံစစ်လုပ်ငန်းများ အတွက်လည်း စိတ်ပူပင် စရာမရှိပါ။ ထို့ကြောင့် နေ့စဉ် ကျွန်တော့်အလုပ်ကား ဦးစီးအရာရှိများ တင်ပြသည့် Garrison Duty စခန်းထိန်း တာဝန်များ ယူထားသည့် တပ်စခန်းများ ၏ နေ့စဉ်အစီရင်ခံစာများကို ကြားနာပြီး လိုအပ်သည့် ဦးရေးထောက်ကိစ္စများကို ခန့်ခွဲစီစဉ်ပြီးပါက ထိုနေ့အတွက် တာဝန်ပြီးပါတော့သည် ။ တစ်မနက် ခဏထိုင်ရုံဖြင့် ကိစ္စအားလုံးပြီးစီးသွားသည် ။ စစ်တိုက်စရာမရှိပါ အလွန်အလုပ်ငြိမ်းပါ သည် ။ အလုပ်အားသွားတော့ နေ့လယ်နေ့ခင်းဆို မြို့ထဲ ဟိုဟိုဒီဒီ သွား၏။ မြို့နယ်ကောင်စီနှင့် မြို့နယ်ပါတီယူနစ်တို့ ၌ အစည်းအဝေးများ ရှိကသွားတတ်၏။ မရှိက မိုးမိတ်မြို့ဈေးကြီးအား သွား လည်၏။ ကွမ်းယာစား၏ ။ လက်ဖက်ရည်သောက်၏။ မဝယ်ချင်ဘဲနှင့် သမဝါယမဆိုင်များ တွင် စာရေးမချောချောကလေးများ ထံမှ ဘောပင်၊ စာရေးစက္ကူ၊ ပေါင်ဒါဘူး စသည့် အတိုအထွာ ပစ္စည်း လေးများ လိုက်ဝယ်၏။ ညနေစောင်းသည်နှင့် မိုးမိတ်ဂေါက်ကွင်းဆင်း၍ ဂေါက်သီးကစား၏။ ဒါမှ လည်း အချိန်ကုန်မည် ဖြစ်ပေသည် ။ စစ်မတိုက်ရတော့ တပ်စခန်းများ ၌ တစ်ရက်တစ်ရက် အချိန် ကုန်အောင် အတော်လုပ်ယူရပါသည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း တပ်မှူးကြီးများ ဂေါက်ကွင်းဖောက်၍ ဂေါက်ရိုက်ကြသည် ထင်ပါ

၏။

မိုးမိတ်ဂေါက်ကွင်းကား လှပသော ဂေါက်ကွင်းများ တွင် အပါအဝင် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်သည် အနည်းငယ် ဂေါက်သီးစရိုက်တတ်ပြီးသည့် နောက်ပိုင်း အခြေအနေပေးလျှင်ပေးသလို မည်သည့် နေရာရောက်ရောက် ဂေါက်သီးရိုက်လေ့ရှိရာ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတစ်လျား နေရာအတော် များများ ၌ ဂေါက်သီးကစားခဲ့ဖူး၏။ ထို့ကြောင့် ဂေါက်ကွင်း အမျိုးမျိုးနှင့် ကြုံခဲ့ဖူး၏။ မြေပြန့်တွင် ဖောက်ထား သော ဂေါက်ကွင်းများ ၊ ဥပမာ ရွှေဘိုဂေါက်ကွင်း၊ မှော်ဘီလေတပ်ဂေါက်ကွင်း၊ တောင်ဥက္ကလာပ ဂေါက်ကွင်း၊ မန္တလေးတောင်ခြေ ဂေါက်ကွင်း၊ စစ်ကိုင်းဂေါက်ကွင်း စသည့်မြစ်နှင့် မဝေးလှသော မြေပြန့်လွင်ပြင်ကွင်းများ ၊ နောက်တစ်မျိုးက တောကြိုတောင်ကြား၌ ဖောက်ထားသော ဂေါက်ကွင်း များ ၊ ဥပမာ ပျဉ်းမနားရေပြာဂေါက်ကွင်း၊ ပြည်ခေတ္တရာ ဂေါက်ကွင်း၊ နောက်တစ်မျိုးမှာ ရေအိုင်များ ရေကန်များ ဘေးတွင် ရှိသော ဂေါက်ကွင်းများ ဥပမာ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်ဂေါက်ကွင်းများ နှင့် တပ်မတော် ဂေါက်ကွင်းများ ၊ အခြားနောက်တစ်မျိုးကား သဲတောထဲတွင် ဖောက်ထားသည့် ဂေါက်ကွင်းများ ဥပမာ တောင်တွင်းကြီးဂေါက်ကွင်းနှင့် အောင်လံဂေါက်ကွင်း၊ ဂဝံကျောက် အောက်ခံမြေတွင် ဖောက်ထားသော ဂေါက်ကွင်းများ ၊ ဥပမာ မကွေးဂေါက်ကွင်းနှင့် ကောလင်း ဂေါက်ကွင်း စသည် တို့ အသီးသီးဖြစ်ပါ၏။

ဂေါက်ကွင်းသည် ပထမ အဝင်အထွက် လွယ်ရမည်။ ဒါမှ လာကစားသူတွေ ရှာရပြုရ လွယ် မည်။ ဝင်ရထွက်ရ လွယ်ပြီး အဝင်အထွက် ကောင်းမှ စိတ်ပျော်မည်။ ဂေါက်သီးမှ မကစားရသေးဘူး၊ ဂေါက်ကွင်း လိုက်ရှာနေရတာနှင့် စိတ်ညစ်နေရမည်ဆိုပါက မပျော်တော့ဘူးပေါ့ ခင်ဗျာ။

နောက်တစ်ချက်က ရှုခင်းကောင်းရပါမည်။ လှပရပါမည်။ မိုးမိတ်
ဂေါက်ကွင်းကား ပတ်ဝန်းကျင်၌ ညိုညိုမှ ဝိုင်းမှ ဝိုင်း
တောင်တန်းကြီးများ နှင့် ရှုမောဖွယ်ပင်။
ပတ်ဝန်းကျင်တစ်မျှတစွာတစ်ခေါ်ကြီး ကြည့်ပြီး ရောက်လာသူတိုင်း စိတ်
လွတ်လပ်၏။ လွတ်လပ်မှု၏ အရသာကို ခံစားနိုင်၏။ မလှမ်း မကမ်းတွ
င် ကျွန်းတောနှင့် အင်တောကြီးများ ရှိ၏။ ချုံများ မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ဂေါ
က်သီးပျောက်က ရှာရလွယ်ပါသည် ။

နောက်တစ်ချက်က အောက်ခံမြေသားကောင်း၍ မြက်များကောင်းရ
ပါမည်။ မိုးမိတ် ဂေါက်ကွင်းဖောက်ထားသည့် နေရာကား သဘာဝအ
လျောက် ဘဲစားမြက်များ သန်စွမ်းစွာပေါက်နေ သော နေရာဖြစ်၍ Fair
way ၌ ဂေါက်သီးကျသွားပါက မြက်ပေါ်တွင် တင် နေရာတည်ထားသ
ကဲ့သို့ ပင် ရိုက်၍ အလွန်ကောင်းလှပါသည် ။ ဘဲစားမြက်က
ရေအလွန်ကြိုက်၏။ မိုးမိတ်ဂေါက်ကွင်းဘေး တွင် စမ်းချောင်းငယ်လေး
များ ရှိရာ ဆယ့်နှစ်ရာသီရေရှိ၍ ဂေါက်ကွင်းအတွက်ရေမှာ ပြဿနာ မ
ဟုတ်ပါ။ ဘဲစားမြက်များကလည်း အောက်ကစမ်းရေကြောင့် အမြဲပင်
စိမ်းစိုနေပါသည် ။ Fairway ၌ မြက်မရှိမှာ မပူရတော့ပါ။ သဘာဝအ
လျောက် မြက်ခင်းပေါ်၌ Fairway လုပ်ထားရာ အကုန် အကျက အလို
လိုသက်သာသည် ။ ကောင်းလည်း ကောင်း၏။

မိုးမိတ်ဂေါက်ကွင်းမှာ ထိုကဲ့သို့ အဝင်အထွက်ကောင်းခြင်း၊ လှပ
သောရှုခင်းများ ရှိခြင်း၊ ကွင်း မှာ ကုန်းယောင်ယောင်ကလေးများ ဖြင့် ပ
တ်လည်တွင် ကျွန်းတော၊ အင်တောကြီးများ ရှိပြီး လမ်းလျှောက်၍
ကောင်းခြင်း၊ Fairway များ တွင် ဘဲစားမြက်များကြောင့် ဘောလုံးရိုက်
၍ ကောင်း ခြင်း စသော ကောင်းသည့်လက္ခဏာများ အတော်များများ ရှိ
ရာ ဂေါက်ရိုက်သက် အတော်ရလာမှ ကျွန်တော်စပြီး ဂေါက်သီးကစားခဲ့

သည့် မိုးမိတ်ဂေါက်ကွင်းမှာ အကောင်းစားဂေါက်ကွင်းပါလားဟု သဘောပေါက်ရပါတော့သည်။ ။

ဤကောင်းခြင်းများမှာ သဘာဝကပေးသော ဆုလာဘ်များ ဖြစ်ပါ၏။ လွယ်လွယ်ကူကူ ဖန်တီးယူ၍ မရပါ။ ဖန်တီးမည်ဆိုပါကလည်း ငွေကုန်ကြေးကျ အလွန်များ ပါလိမ့်မည်။ တကယ်တော့ သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေသည် ကို အနည်းငယ်ပြုပြင်ပြီး ဂေါက်ကွင်း ဖောက်၍ ရခြင်းကား အလွန်ကံကောင်းပါသည်။ ။

ဥပမာဆိုပါက ကျွန်တော်တို့ စစ်ကိုင်းဂေါက်ကွင်းကို နမူနာပြပါမည်။ ။

စစ်ကိုင်းဂေါက်ကွင်းကား တပ်မဌာနချုပ်ဘေး လွတ်နေသည့် ယာခင်းကို ဂေါက်ကွင်းလုပ် ထားခြင်းပင်။ ယာခင်းကို ဂေါက်ကွင်းလုပ်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဘာမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြင်ရပြုရတာ မဟုတ်ပါ။ တီခုံကလေး Putting Green လေးလောက်သာ လုပ်ရ၏။ ။ ကွင်းထဲ၌ ထန်းပင်နှင့် ထနောင်းပင်များ ပေါက်နေသည် ကို အတားအဆီးအဖြစ် ဒီအတိုင်းထားရာ ဂေါက်သီးများ မကြာ ခဏ ထိုအပင်များကို မှန်လေ့ရှိ၏။ လှဲပစ်မည်ဆိုပါက လှဲ၍ ရသော်လည်း Hazard ပေါ့ခင်ဗျာ။ ထို စစ်ကိုင်းဂေါက်ကွင်းကား သဘာဝက အလွယ်တကူဖောက်၍ ရအောင် ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ။

သဘာဝက ထိုသို့ဂေါက်ကွင်းကို လွယ်လွယ်ကူကူဖောက်လို့ မရအောင် ရှိနေသောအခါ ငွေ ကုန်ကြေးကျ များ တော့၏။ ဥပမာ ကျွန်တော် တာဝန်ယူခဲ့သည့် တိုက်ကြီးမြို့နယ် UDO ဂေါက်ကွင်းကား ကျူတော၊ ကိုင်းတောကြီးထဲ၌ ဖောက်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်၏။ ဂေါက်ကွင်း ဖောက်ပါဟု ခိုင်းလာသောအခါ ကျူတော၊ ကိုင်းတောကြီးအား ဦးစွာ

အရင်ရှင်းရသည်။ ။ ပြီးတော့ Earth Work အတွက် Dozer များ၊ Excavator များ ငှားရသည်။ ။ အလုံးအစီး ၃၀ ကျော်ဖြင့် လအတန်ကြာအောင် Layout Plan အား ပုံဖော်ရသည်။ ။ Area မှာ ရေအလွန်ဝပ်သည့် ရေကြီးရေလျှံဒေသဖြစ်၍ ရေမဝပ် အောင် Pond ခေါ် ရေကန်ငယ်လေးများ၊ Reservoir ခေါ် ရေလှောင်ကန်များ ဖန်တီးရသည်။ ။ ထို ရေကန်များ ပေါ်၌ လည်း တံတားငယ်လေးများ ထိုးရသည်။ ။ ဒါတွေအားလုံး အလကားမရပါ ခင်ဗျာ။ လုပ်အားခများ၊ စက်သုံးဆီဖိုးများ၊ စက်ဖိုးများအားလုံး အကုန် ကျခံရပါသည်။ ။ ကိုးကျင်းပါ ဂေါက်ကွင်း တစ်ကွင်းအတွက် မြန်မာကျပ် ၄၄ သိန်းပေါင်း ထောင်ချီ၍ ကုန်ကျ၏။ ဒါက ကျွန်တော် ကြံခဲ့ရသည့် ဥပမာကလေးတစ်ခုကို တင်ပြလိုက်ခြင်းပါ။

မိုးမိတ်ဂေါက်ကွင်းကား ထိုသို့ မဟုတ်ပါ။ သဘာဝက သူ့အလိုလို ရှိပြီးသားအပေါ်တွင် အနည်းငယ်ပြုပြင်ရုံဖြင့် ဂေါက်ကွင်းပြီးသွားလေရာ မိုးမိတ်ဂေါက်သမားများ အလွန်ကံကောင်းပါ သည်။ ။ ရေကန်အသင့်ကြာအသင့်ပေါ့ခင်ဗျာ။

ဤကား ကျွန်တော် ပထမဆုံးကြံခဲ့ရသည့် ကျွန်တော့် အချစ်ဦး မိုးမိတ်ဂေါက်ကွင်း အကြောင်း တစေ့တစောင်းပါခင်ဗျား။

၁၄-၈-၂၀၀၅
